

Farklı Öğretmenlerden Beden Eğitimi Dersi Alan Çocukların Bazı Motorik Özelliklerinin Karşılaştırılması

ORJİNAL ARAŞTIRMA

Mustafa KAYA¹,
Nazmi SARITAŞ¹,
Yaşar KÖROĞLU²,
Emire ÖZKATAR KAYA¹,
Serdar SUCAN¹

¹Erciyes Üniversitesi, Spor Bilimleri
Fakültesi, Kayseri/Türkiye

²Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri
Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor
Anabilim Dalı, Kayseri/Türkiye

Sorumlu Yazar: Mustafa KAYA
mkaya@erciyes.edu.tr,

Orcid ID:
<https://orcid.org/0000-0002-2438-2678>

Öz

Bu çalışmada, beden eğitimi öğretmeni ve sınıf öğretmenleri tarafından beden eğitimi dersi yaptırılan ilköğretim öğrencilerinin bazı motorik özelliklerinin karşılaştırılması amaçlandı.

Çalışmaya, Kayseri'deki iki farklı ilköğretim okulundaki 8-10 yaş arasında, 24 erkek öğrenci katıldı. Beden eğitimi öğretmeninden (BÖ) dersi alan 12 öğrenci deney grubunu; sınıf öğretmeninden (SÖ) dersi alan 12 öğrenci ise kontrol grubunu oluşturdu. Dönem başında, grupların 20 m sürat, durarak uzun atlama, denge, esneklik, pençe kuvveti ve bacak kuvveti test ölçümleri yapıldı. Haftada 2 saat beden eğitimi derslerine katılan öğrencilerin 8 hafta sonunda son test ölçümleri yapıldı. Elde edilen veriler aritmetik ortalama (\bar{X}) ve standart sapma (SS) olarak sunuldu. Grupların karşılaştırılmasında independent sample test ve paired sample t test kullanıldı. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alındı.

Gruplar arası ön test ölçümlerinde 20 m sürat ve durarak uzun atlama değerlerinde anlamlı bir fark bulundu. Gruplar arası son test ölçümlerinde ise 20 m sürat, durarak uzun atlama ve esneklik değerlerinde anlamlı bir fark bulundu. Beden eğitimi öğretmeninden dersi alan öğrencilerde yapılan ön test ve son test ölçümlerinde; 20 m sürat, durarak uzun atlama, denge, esneklik, pençe kuvveti ve bacak kuvveti değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu ($p<0.05$). Sınıf öğretmeninden dersi alan öğrencilerde ise, tüm test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu ($p<0.05$).

Sonuç olarak, ister beden eğitimi öğretmeninden, isterse sınıf öğretmeninden dersi alsın, çocukların bazı motorik özelliklerinin olumlu yönde gelişim gösterdiği görüldü. Buna dayanarak, çocukların motor becerilerinin gelişimi açısından, okul öncesi dönemde yaptırılan eğitsel oyunların daha aktif bir şekilde ve bunun için eğitim almış beden eğitimi öğretmenleri eşliğinde yaptırılmasını önermekteyiz.

Anahtar kelimeler: Beden Eğitimi, Öğretmen, Sürat, Denge.

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi:
Kabul Tarihi:
Online Yayın Tarihi:

Children Taking Physical Education Lessons from Different Teachers Comparison of Some Motoric Properties

ORIGINAL RESEARCH

Mustafa KAYA¹,
Nazmi SARITAŞ¹,
Yaşar KÖROĞLU²,
Emire ÖZKATAR KAYA¹,
Serdar SUCAN¹

¹Erciyes University, Sport Science
Faculty, Kayseri/Turkey

Corresponding Author:

Mustafa KAYA,
mkaya@erciyes.edu.tr,

Orcid ID:
<https://orcid.org/0000-0002-2438-2678>

Published Information

Received Date:

Accepted Date:

Online Published Date:

Abstract

The purpose of this study is to compare some motoric characteristics of male primary school students between the ages of 8-10 taking physical education lessons from in-field teachers and primary school teachers.

24 male students studying at a primary school in Kayseri participated in the study voluntarily. 12 students taking lessons from an in-field teacher constituted the experimental group, and other 12 students taking lessons from primary school teachers constituted the control group. In the study, 20 m sprint, standing broad jump, balance, flexibility, handgrip strength and leg strength tests were performed as pretest and posttest. After the pretest measurements, the students attended physical education class 2 hours a week for 8 weeks, and the posttest measurements were taken.

Statistical notation was stated by arithmetic mean and standard deviation. Significance level was taken as $p<0.05$.

In the pretest measurements, a significant difference occurred between the groups in 20 m sprint and standing broad jump. No significant difference was found in other values. In the posttest measurements between the groups, a significant difference was found in 20 m sprint, standing broad jump and flexibility level. No difference was detected in other values.

The body weights of the individuals taking lessons from the in-field teacher did not differ in the pretest and posttest measurements. However, significant differences were found in 20 m sprint, standing broad jump, balance measurements, flexibility values, handgrip strength values and leg strength values ($p<0.05$). Significance differences were found in all variables in the individuals taking lessons from the primary school teacher.

Consequently, some motoric characteristics of the children between the ages of 8-10 taking physical education lessons both from the in-field teacher and primary school teacher are considered to be affected positively. It is recommended especially educational institutions to be active in physical education courses for children and to carry out studies on increasing the course hours.

Key Words: Physical training, Teacher, Speed, Balance.

Giriş

İnsanlar hayatını sürdürmek ve daha kaliteli bir hale getirmek için birçok farklı yola başvurur. Bu başvuru sisteminin en önemlilerinden birisi de eğitimidir. Eğitimin ilk basamağında ise okul sistemi bulunur. Bireylerin gelişmesi ve daha ileri bir seviyeye ulaşması ancak kişilerin eğitilmesiyle olmaktadır (Erden,1997). Eğitimin birçok öneminin olmasının yanında, en temel özelliklerinden birisi de kişilerin zihni ve bedeni yönleriyle bir bütün olarak yetiştirmesidir. Kişilerin, bedensel ve ruhsal olarak mutlu olması, toplumsal olarak kalkınmanın önemli koşullarından biridir (Petray, 1989).

Dünyada ve ülkemizde eğitim-öğretimin önemli bir parçası olan beden eğitimi dersi, vücudumuzun koordineli gelişimi, sinir-kas uyumu, zihinsel ve bedensel gelişim, kendini ifade edebilme gibi özelliklerin gelişimi açısından önemlidir (Bucher ve Koenig, 1983). Beden eğitimi dersinde yapılan hareketler, vücut ve yapı fonksiyonlarını geliştirmeyi, psikomotor gelişimi, fiziksel uygunluk, bedensel, sosyal, duyuşal gelişim eklem ve kasların kontrolü ve dengeli bir biçimde gelişmesini sağlamasıyla birlikte, hem okul çağı hem de okul sonrası hayatlarında enerjilerini daha idareli bir şekilde kullanmayı, el ve ayaklarını koordineli bir biçimde hareket etmesini öğreten bir faaliyet sistemidir (Haywood, 1989). Beden eğitimi dersinde yaptığımız güzel bir faaliyet olmasıyla birlikte, boş zaman faaliyetlerinin de daha güzel daha etkin bir şekilde kullanımını kazandırır (Çamlıyer, 1999).

Beden eğitimi derslerinde amaç, profesyonel bir sporcu yetiştirmek değil, yoğun ders temposundan yorulan öğrencilerin rahatlamasını, pasif bir yaşam yerine fiziksel olarak hareketli yaşam tarzını benimsemelerini sağlamaktır (Açıkada, 1992). Her çocuğun severek yapabileceği ve yeteneklerini sergileyeceği bir spor branşı vardır. Ebeveyn olarak yapmanız gereken, onun yaptığı sportif faaliyetlerde yanında olmaktır. Bu sadece beden eğitimi öğretmenlerinin görevi olmayıp, idarecisi ve diğer öğretmenleriyle birlikte koordineli bir çalışmayla olmalıdır. Özellikle beden eğitimi öğretmeniyle birlikte sınıf öğretmenlerine de öğrencilerimizin ilköğretim çağında fiziksel gelişiminin yanında sağlıklı, mutlu, kendine güvenen, özgüveni tam, ülkemizin ahlaki değerlerine sahip bireyler olarak yetişmesi konusunda görev sorumluluğu düşmektedir (Özşaker ve Orkun, 2005).

Çocuğun gelişiminin önemli olduğu ilköğretim çağında, beden eğitimi ve spor dersleri ile gelişim desteklenmelidir. Özellikle okul öncesi dönemde kazanılan beceriler korunup yeni becerilerin gelişimi sağlanmalıdır (Karagül, 1993). Bu yüzden çocuğun gelişiminin önemli olduğu ilköğretim çağında spor çok önemli bir yer tutmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi öğretmeni veya sınıf öğretmenleri tarafından beden eğitimi dersi yaptırılan ilköğretim öğrencilerinin bazı motorik özelliklerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem

Araştırma Grubu:

Bu çalışmanın grubunu Kayseri ili Özel Tekten Koleji ve MEB İncesu Kızılören Parlaklar ilköğretim okulunda öğrenim gören 8-10 yaş arasında değişen 24 erkek çocuk gönüllüler oluşturdu. Beden eğitimi dersine giren öğretmenlerine göre tüm çocuklar beden eğitimi öğretmeni (BÖ) grubu (n=12) ve sınıf öğretmeni (SÖ) grubu (n=12) olarak iki grupta sınıflandırıldı.

Gönüllüler, araştırmanın amacı ve içeriği hakkında bilgilendirilerek en iyi ve en sağlıklı ölçümlerin alınması sağlanarak çocukların ailelerinden araştırmaya katılmalarını onaylayan form alındı. Çalışma için ayrıca okulların idaresinden izin yazısı alındı.

Eğitim-öğretim dönemi başında, grupların 20 m sürat, durarak uzun atlama, denge, esneklik, pençe kuvveti ve bacak kuvveti test ölçümleri yapılmıştır. Haftada 2 saat beden eğitimi derslerine katılan öğrencilerin 8 hafta sonunda son test ölçümleri yapılmıştır.

Ölçüm Metotları:

Vücut Ağırlığı (VA): Vücut ağırlığı ölçümü, ayaklar çıplak ve hafif spor kıyafeti (şort, tişört) ile hassaslık derecesi 0.1 kg olan SECA Marka elektronik baskülle belirlendi.

Boy Uzunluğu: Boy ölçümleri hassaslık derecesi 0,01 m. olan boy ölçerle yapıldı. Ölçüm sırasında gönüllülerin derin nefes almaları ve dik pozisyonlarını korumaları istenerek, ayaklar çıplak, topuklar bitişik, vücut ve baş dik olacak şekilde boyları ölçüldü ve kaydedildi.

Vücut Kütle İndeksi (VKİ): Vücut kütle indeksi VA/boy^2 (kg/m²) formülüne göre hesaplandı.

20 m Sürat Testi: Ölçüm New test 2000 marka fotosel ile yapıldı. Gönüllüler, başında ve sonuna fotosel olan 20 metrelik sert ve düzgün bir alanda, hazır hissettiğinde tüm gücüyle çıkış yaptı ve bitiş çizgisini mümkün olan en kısa sürede geçmeye çalıştı. İki deneme yapıldı ve en iyi derece değerlendirmeye alındı.

Durarak uzun atlama testi: Ayakta hız almadan duruş pozisyonundan çift bacak birbiri ile bağlantılı yapılan uzun atlama sonunda sıçrama noktasındaki çizgi ile sporcunun en son iz bıraktığı mesafe arası cm cinsinden ölçüldü. İki deneme yapıldı ve en iyi derece değerlendirmeye alındı.

Flamingo denge testi: Gönüllü, 50 cm. uzunluğunda, 4 cm. yüksekliğinde ve 3 cm. genişliğindeki denge platformun tercih ettiği ayağı üzerinde durarak, diğer ayağı dizinden bükülü şekilde, kalçasına

doğru çekerek ve aynı taraftaki eli ile tutarak, 1 dakika boyunca bu şekilde dengede kalmaya çalışır. Denge bozulduğunda (bükülü ayağı yere temas ederse veya denge platformundan inerse) süre durdurulur. Denek, denge platformuna tekrar çıkarak dengesini sağladığında, süre kaldığı yerden devam ettirilir. Süre tamamlandığında ise katılımcının her denge sağlama girişimi (düşükten sonra) sayılarak katılımcının puanı olarak kaydedilir.

Esneklik Ölçümü: Esneklik ölçmek için, uzunluğu 35 cm, genişliği 45 cm ve yüksekliği 32 cm, üst yüzey uzunluğu 55 cm olan otur-eriş sehpası kullanıldı. Gönüllülerden her iki elinin orta parmakları aynı hizada olacak şekilde dizlerini bükmeden olabildiğince öne uzanmaları istendi. Ulaşabildikleri en uzak nokta esneklik mesafesi olarak kaydedildi. Bu testten önce sporculara bacak ve sırt kaslarına yönelik genel ısınma hareketleri yaptırıldı. Üç deneme yapıldı ve en iyi derece değerlendirmeye alındı.

Pençe Kuvvet Testi: Kavrama kuvveti için Takei marka el dinamometresi kullanıldı. Ayakta dik olarak, ölçüm yapılacak dominant el için kol bükülmeden ve vücuda temas ettirmeden el dinamometresi mümkün olduğu kadar sıkılarak ölçüm alındı. Üç deneme yapıldı ve en iyi değer kg. cinsinden kaydedildi.

Bacak Kuvvet Testi: Bacak kuvveti ölçümünde Takei marka dinamometre kullanıldı. Katılımcılar dizleri bükük durumda dinamometre sehpasının üzerine ayaklarını yerleştirerek, kollar gergin, goniometre ile belirlenen dizleri 130–140 dereceler arasında bükülü durumda, sırt düz ve gövde hafifçe öne eğikken, elleri ile kavradığı dinamometre barını dikey olarak maksimum oranda bacaklarını kullanarak yukarı çekti ve dinamometre üzerindeki rakam bacak kuvvetinin göstergesi olarak belirlendi. İki deneme yaptırılarak en iyi değer kg. cinsinden kaydedildi.

Verilerin analizi

Araştırmada elde edilen veriler aritmetik ortalama (\bar{X}) ve standart sapma (SS) olarak sunuldu. Normallik dağılımı Kolmogorov-Smirnov testi ile incelendi. Veriler normal dağılım gösterdiği için bağımsız grupların karşılaştırılmasında independent sample t test, bağımlı grupların karşılaştırılmasında da paired sample t test kullanıldı. Verilerin analizinde SPSS 22.0 istatistik paket programı kullanıldı. Verilerin anlamlılığı $p < 0.05$ düzeyinde sınıandı ve sonuçlar araştırmanın amaçlarına uygun olarak tablolar halinde sunuldu.

Bulgular

Grup içi ölçümlerin karşılaştırılması sonucunda; beden eğitimi öğretmeni (BÖ) grubunun 20 m sürat, durarak uzun atlama, denge, esneklik, pençe kuvveti ve bacak kuvveti değerlerindeki farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0.05$), vücut ağırlığındaki değişimlerin ise anlamlı olmadığı görüldü. Sınıf öğretmeni (SÖ) grubunun ise vücut ağırlığı, 20 m sürat, durarak uzun atlama, denge, esneklik, pençe kuvveti ve bacak kuvveti değerlerindeki farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu görüldü ($p<0.01$) (Tablo1).

Tablo 1. Grup içi ölçümlerin istatistiksel karşılaştırılması

Değişken		BÖ (n=12)			SÖ (n=12)		
		$\bar{X} \pm SS$	t	p	$\bar{X} \pm SS$	t	p
Boy uzunluğu (cm)	Ön test	134.83 ± 5.89	1.045	0.257	138 ± 4.86	1.187	0.194
	Son test	134.83 ± 5.89			138 ± 4.86		
Vücut ağırlığı (kg)	Ön test	33.92 ± 5.66	1.387	0.193	33.29 ± 3.48	7.370	0.001**
	Son test	33.08 ± 4.46			31.78 ± 3.47		
20 m Sürat (sn)	Ön test	4.94 ± 0.31	6.521	0.001**	4.61 ± 0.27	-5.721	0.001**
	Son test	4.62 ± 0.33			3.78 ± 0.24		
Uzun atlama (cm)	Ön test	95.58 ± 16.94	-2.570	0.026*	135.08 ± 5.35	-7.244	0.001**
	Son test	99.42 ± 16.40			145.42 ± 7.87		
Denge (adet)	Ön test	10.58 ± 3.12	4.780	0.001**	9.92 ± 1.78	-10.897	0.001**
	Son test	9.08 ± 2.87			7.33 ± 1.44		
Esneklik (cm)	Ön test	17.08 ± 2.31	-2.237	0.047*	16.67 ± 2.90	7.445	0.001**
	Son test	18.50 ± 2.20			22.92 ± 2.39		
Pençe kuvveti (kg)	Ön test	11.26 ± 1.06	-4.305	0.001**	11.70 ± 1.15	4.885	0.001**
	Son test	13.15 ± 2.10			14.23 ± 1.46		
Bacak kuvveti (kg)	Ön test	26.67 ± 7.54	-2.742	0.019*	26.01 ± 3.87	-5.632	0.001**
	Son test	28.86 ± 6.53			31.33 ± 4.55		

* $P<0.05$, ** $p<0.01$, *** $p<0.001$

Gruplar arası ölçümlerin karşılaştırılması sonucunda; 20 m sürat ve durarak uzun atlama ön test değerlerindeki farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0.05$), vücut ağırlığı, denge, esneklik, pençe kuvveti ve bacak kuvveti ön test değerlerindeki farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görüldü. 20 m sürat, durarak uzun atlama ve esneklik post-test değerlerindeki farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0.05$), vücut ağırlığı, denge, pençe kuvveti ve bacak kuvveti son test değerlerindeki farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görüldü (Tablo2).

Tablo 2. Gruplar arası ölçümlerin istatistiksel karşılaştırılması

Değişken	Ön test (n=12)				Son test (n=12)		
		$\bar{X} \pm SS$	t	p	$\bar{X} \pm SS$	t	p
Boy uzunluğu (cm)	BÖ	134.83 ± 5.89	-1.436	0.165	134.83 ± 5.89	-1.436	0.165
	SÖ	138 ± 4.86			138 ± 4.86		
Vücut ağırlığı (kg)	BÖ	33.92 ± 5.66	0.326	0.748	33.08 ± 4.46	0.797	0.434
	SÖ	33.29 ± 3.48			31.78 ± 3.47		
20 m Sürat (sn)	BÖ	4.94 ± 3.08	2.825	0.010*	4.62 ± 3.29	7.133	0.001***
	SÖ	4.62 ± 2.72			3.78 ± 2.43		
Uzun atlama (cm)	BÖ	95.58 ± 16.94	-7.702	0.001***	99.417 ± 16.39	-8.762	0.001***
	SÖ	135.08 ± 5.35			145.417 ± 7.86		
Denge (adet)	BÖ	10.58 ± 3.11	0.643	0.528	9.08 ± 2.87	1.887	0.077
	SÖ	9.92 ± 1.78			7.33 ± 1.43		
Esneklik (cm)	BÖ	17.08 ± 2.31	0.389	0.701	18.5 ± 2.19	-4.713	0.001***
	SÖ	16.67 ± 2.90			22.92 ± 2.39		
Pençe kuvveti (kg)	BÖ	11.25 ± 1.05	-0.979	0.338	13.15 ± 2.09	-1.470	0.156
	SÖ	11.70 ± 1.15			14.233 ± 1.45		
Bacak kuvveti (kg)	BÖ	26.66 ± 7.54	0.269	0.791	28.858 ± 6.52	-1.078	0.293
	SÖ	26.008 ± 3.87			31.333 ± 4.54		

*P<0.05, **p<0.01, ***p<0.001

Tartışma ve Sonuç

Beden eğitimi derslerinde öğrenciler birçok hareketi aynı anda uygular. Dersler esnasında temel hareket bilgi ve becerileri, yer değiştirme hareketleri, dengeleme hareketleri, nesne kontrolü gerektiren hareketler ve bunların bir arada kullanıldığı birleştirilmiş hareketler becerilerini içermektedir. Bu becerilerin genelde 1., 2. ve 3. sınıflar (7, 8 ve 9 yaş) içinde gelişmesi beklenir (Temel ve Avşar, 2009).

Çalışmamız sonucunda, gruplar arası ölçümlerden VKİ değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Bu sonucun, her iki okuldaki öğrencilerin eğitsel oyun ve beden eğitimi derslerine aktif olarak katılmalarından dolayı oluştuğunu düşünmekteyiz. Çocuklarda hareket eğitiminin fiziksel uygunluk özelliklerine etkisinin araştırıldığı bir çalışmada, 11-16 yaş çocuklarda VKİ ortalaması 18.12±3.08 kg/m² olarak bulunmuştur (Saygın ve ark., 2005). Benzer bir çalışmada yaz spor okuluna katılan 10-13 yaş çocukların VKİ ortalaması 20.49±2.64 kg/m² ve düzenli olarak basketbol oynayan 10-13 yaş çocukların VKİ ortalaması 21.16±1.40 kg/m² olarak bulunmuştur (Yörükoğlu ve Koz, 2007). Bu literatür bilgileri bulgularımızı desteklemektedir.

Çalışmamız sonucunda, gruplar arası ölçümlerden 20 m sürat değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Bu sonucun, beden eğitimi derslerinde öğrencilerin eğitsel oyun ve takım oyunlarıyla sürekli olarak derse katılmaları, derslerde koşu yarışmalarının düzenlenmesi, atletizmde

çıkış tekniğinin öğrenilmesi ve ısınma hareketleriyle birlikte kasların maksimum performans göstermelerinden dolayı oluştuğunu düşünmekteyiz. Benzer bir çalışmada basketbolcu çocukların 20 m. sürat testi ortalaması 4.1 ± 0.67 sn olarak bulunmuştur (Şahin ve ark., 2010). Basketbolcu çocuklar üzerinde yapılmış benzer bir çalışmada 20 m. sürat testi ortalaması 3.69 ± 0.38 sn olarak bulunmuştur (Erdoğan, Dal ve Yakupoğlu, 2010). Çalışma sonuçları ile bulgularımız genel olarak benzerlik göstermektedir.

Çalışmamız sonucunda, gruplar arası ölçümlerden durarak uzun atlama değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Bu sonucun, özel okuldaki öğrencilerin en az bir spor branşıyla uğraşması ve bir spor geçmişlerinin olması, devlet okulundaki öğrencilerin ise takım sporlarıyla uğraşmaları ve kendi vücut ağırlıklarıyla antrenman yapmalarından dolayı oluştuğunu düşünmekteyiz. Yaş ortalaması 11.5 yıl olan erkek atletlerle yapılan bir çalışmada, durarak uzun atlama ortalaması 181.2 ± 1.2 cm olarak bulunmuştur (Pekel ve ark., 2006). Başka bir çalışmada ise 10 yaş erkek tenisçilerin durarak uzun atlama ortalaması 154 ± 0.13 cm olarak bulunmuştur (Akşit ve Özkol, 2006). Çalışma sonuçları ile bulgularımız benzerlik göstermektedir.

Çalışmamız sonucunda, gruplar arası ölçümlerden esneklik değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Bu sonucun, öğrencilerin beden eğitimi derslerinden sonra, öğretmenleri nezaretinde düzenli ve sürekli olarak soğumaya yönelik gerdirme egzersizlerinin yapılmasından dolayı oluştuğunu düşünmekteyiz. Bir çalışmada esneklik değerlerinin spor branşlarına göre farklılaştığı bildirilmiştir (Gökdemir ve Koç, 2000). Benzer bir çalışma esneklik değerinin olumlu yönde arttığı bildirilmiştir (Faigenbaum ve ark., 2007). Başka bir çalışmada basketbolcularda esnekliğin pozitif yönde arttığı belirlenmiştir (Koç, Pulur ve Karabulut, 2010). Literatür çalışmaları bulgularımızı desteklemektedir.

Sonuç olarak, ilköğretim öğrencilerine sekiz haftalık plan dahilinde yaptırılan beden eğitimi derslerinin fiziksel ve psikomotor yeteneklerinin gelişimi üzerinde etkili olduğu görülmüştür. Okul öncesi dönemde, beden eğitiminin çocukların gelişimi açısından önemli olduğuna göre, bu dönemde çocuklara uygun ortamların sağlanması, çocuğun motor gelişim, fiziksel gelişim ve koordinasyon gelişimine paralel olarak, organizmanın optimal düzeyde hareketlilik kazanmasında etkili olacaktır. Bu bilgilere dayanarak, çocukların motor becerilerinin gelişimi açısından, okul öncesi dönemde yaptırılan eğitsel oyun faaliyetlerinin daha aktif bir şekilde ve bunun için eğitim almış beden eğitimi öğretmenleri eşliğinde yaptırılmasını önermekteyiz.

Kaynakça

- Açıkada, C. (1992). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Yetiştirmede Müfredat Programı Sorunları. Spor Bilimleri Dergisi. Ankara 4; 3-9.
- Akşit, T., ve Özkol, Z.M. (2006). 8-10 Yaş Tenis Oyuncularında Maç Performansı İle Saha Testleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi. Muğla.
- Bucher, C.A., ve Koenig, C.R. (1983). Method and Material for Secondary School Physical Education. Saint Louis: The C.V. Mossey Company.
- Çamlıyer, H. (1999). Eğitim Bütünlüğü İçinde Çocuk Hareket Eğitimi ve Oyun. Can Ofset Basım. İzmir.
- Erden, M. (1997). Eğitim Psikolojisi. Arkadaş Yayınevi. Ankara.
- Erdoğan, A.T., Dal, U., Yakupoğlu, S., ve Beydağı, H. (2010). Genç Erkek Basketbolcularda Sürat Ve Yön Değiştirme Hızı İlişkisi: 505 ve T-testi. 11. Spor Bilimleri Kongresi. 10-12 Kasım. Antalya. s.807.
- Faigenbaum, A.D., McFarland, J.E., Keiper, F.B., Tevlin, W., Ratamess, N.A., Kang, J., ve Hoffman, J.R. (2007). Effects of A Short-Term Plyometric and Resistance Training Program on Fitness Performance in Boys Age 12 to 15 Years. Journal of Sports Science and Medicine. 6; 519-525.
- Gökdemir, K., ve Koç, H. (2000). Üst Düzey Hentbolcu ve Voleybolcu Bayan Sporcuların Bazı Fizyolojik Parametrelerinin Değerlendirilmesi. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi. 4: 259.
- Haywood, K.M. (1989). Life Span Motor Development. Champaign Human Kinetics. Pub Inc.
- Karagül, T. (1993). Beden Eğitimi Öğretim Yöntemleri. Anadolu Üniversitesi Yayınları. Eskişehir.
- Koç, H., Pulur, A., ve Karabulut, E.O. (2010). Comparison of Some Motor Abilities of Male Basketball and Handball Players. 11. Spor Bilimleri Kongresi. 10-12 Kasım. Antalya. s.138.
- Özşaker, M., ve Orkun, A. (2005). İlköğretim Okullarında Beden Eğitimi Dersinin Amaç ve İçeriğine İlişkin Sorunlar. 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu. İzmir.
- Pekel, A.H., Bağcı, E., Güzel, N.A., Onay, M., Balcı, Ş.S., ve Pepe, H. (2006). Spor Yapan Çocukların Performansla İlgili Fiziksel Uygunluk Test Sonuçları ile Antropometrik Özellikleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi. Kastamonu Eğitim Dergisi, 14:1; 299-308.
- Petray, C.K. (1989). Organizing Physical Assessment (Grades K-2): Strategies for The Elementary Physical Education Specialist JOPERD. 60:6; 57-60.
- Şahin, İ., Karahan, M., Süel, E., Demir, R., Kaya, M., ve Bölükbaş, A. (2010). Kendi bölgesel okul liglerinde şampiyon olmuş basketbol, voleybol ve hentbolcuların bacak gücü, sprint koşu ve çabukluk değerlerinin karşılaştırılması. 11. Spor Bilimleri Kongresi. 10-12 Kasım, Antalya, s.337.
- Temel, C., ve Avşar, P. (2009). İlköğretim Beden Eğitimi Dersi 1-8. Sınıflar Öğretmen Kılavuz.
- Yörükoğlu, U., ve Koz, M. (2007) Spor Okulu Çalışmaları İle Basketbol Antrenmanlarının 10-13 Yaş Grubu Erkek Çocukların Fiziksel, Fizyolojik ve Antropometrik Özelliklerine Etkisi. Spor Bilimleri Dergisi. 5(2); 79-83.